

РЕШЕНИЕ

№ 24908

гр. София, 21.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 30.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разглежда дело номер **8230** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба, допълнително уточнена относно лицето от което е подадена, от Ф. А. В. против Решение №8121з-1044 от 25.07.2024г. на министъра на вътрешните работи, с което се прекратява конкурс /неприключила конкурсна процедура/ за избор на управител на „Безконтактни мултиплексорни вериги /БМВ/“ЕООД, открит с решение №8121з-1065/13.07.2023г. на министъра на вътрешните работи. Наведените в жалбата доводи са за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати съществени процесуални нарушения, противоречие с материалния закон и целта му – нарушения по чл.33 във вр. с чл.37, ал.5 ППЗПП, чл.48, ал.3 ППЗПП, чл.49, ал.1 и ал.2 ППЗПП. Искане се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се направените по делото разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят Ф. А. В., чрез адв.К., поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването - министърът на вътрешните работи, в представено по делото писмено становище от юриск.С., оспорва жалбата като недопустима, алтернативно – неоснователна.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото и от приетите доказателства се установява, че с решение №8121з-1065/13.07.2023г. на министъра на вътрешните работи е открита конкурсна процедура за избор на управител на „Безконтактни мултиплексорни вериги /БМВ/“ЕООД. Жалбоподателят Ф.

А. В. е единствен кандидат в конкурса, като същият видно решение на конкурсната комисия по Протокол №2, рег.№5785р-23674/08.08.2023г. е допуснат до последния, трети етап на конкурсната процедура – провеждане на интервю.

Преди провеждането на интервюто с жалбоподателя, с решение по Протокол №4 от 22.07.2024г. на конкурсната комисия е предложено на министъра на вътрешните работи да бъде прекратена процедурата за избор на управител на БМВ ЕООД и на основание чл.32, ал.2 от Вътрешните правила и чл.49, ал.2 ППЗПП да бъде стартирана нова конкурсна процедура за избор на управител. Изложени са мотиви, че предвид наличието на единствена кандидатура в конкурса, в него не може да се спази принципа на свободна и лоялна конкуренция по чл.37, ал.5 от ППЗПП, тъй като представената единствена концепция за развитие на търговското дружество не може да бъде съпоставена с друга, и не дава достатъчно гаранция, че предложеното от единствения кандидат би било най-подходящо с оглед изпълнение на целите и задачите на „БМВ“ЕООД.

При аналогични на горните мотиви, с оспореното Решение №81213-1044 от 25.07.2024г. на министъра на вътрешните работи се прекратява конкурса за избор на управител на „Безконтактни мултиплексорни вериги /БМВ/“ЕООД, открит с Решение №81213-1065/13.07.2023г. на министъра на вътрешните работи.

С Решение №81213-1045 от 25.07.2024г. на министъра на вътрешните работи е обявен нов конкурс за избор на управител на „Безконтактни мултиплексорни вериги /БМВ/“ЕООД с мандат три години, до втори етап от който - писмена част-разработване на концепция за развитие на търговското дружество са допуснати двама кандидати – К. Н. и жалбоподателя Ф. В..

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от лице, което е адресат на оспорения акт и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване с оглед обстоятелството, че решението е издадено на 25.07.2024г., а жалбата срещу него е заведена в деловодството на МВР на 02.08.2024г. За да прецени дали жалбата е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт по см. на чл.21 ал.1 АПК, предвид противоречивата практика на ВАС относно това, дали волеизявленията на органа, упражняващ правата на държавата в публичното предприятие, във връзка със сключването и прекратяването на договора за управление на предприятието представляват административни актове и подлежат на съдебен контрол за законосъобразност по реда на АПК, във връзка с която с Разпореждане от 23. 11. 2023 г. на председателя на Върховния административен съд е образувано Тълкувателно дело № 6/2023 г. на Общото събрание на съдиите от колегиите във ВАС за приемане на тълкувателно решение, настоящия съд възприема по-новата практика /Определение №591/18.01.2023 по адм.д. №10917/2022г. на Шесто отделение; Определение №1003/03.02.2022 по адм.д.№11702/2021г.; Определение №7986/19.07.2023 по адм.д.№6252/2023г. на Шесто отделение; Определение №2889/20.03.2023 по адм.д.№2029/2023г. на Шесто отделение/, съгласно която, „с откриването на конкурсната процедура между министъра на външните работи, който е публичен орган и кандидатите за участие в конкурса, възниква административно правоотношение. То се характеризира с това, че от една страна на правоотношението като негов субект е държавен орган, а от другата страна – гражданин или организация. Двете страни на административното правоотношение не са равнопоставени,..., това не са гражданскоправни отношения, тъй като министърът осъществява властнически правомощия, свързани с процедурата по чл. 21 от Закона за публичните предприятия, а не като собственик на капитала. По отношение на конкурсната процедура министърът на външните работи осъществява властнически правомощия, тъй като извършва действия, свързани от позиция на вертикална зависимост спрямо кандидатите и които действия засягат пряко техния интерес. Споровете, които възникват между страните на

административните правоотношения относно съдържанието и обсега на действие на включените в тях права и задължения и/или засягане на законни интереси, следва да се решават по съдебен ред от административен съд. С разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България (КРБ) е приета обща клауза за обжалваемост пред съдилищата на всички административни актове, с които се засягат права и законни интереси на граждани и юридически лица, освен изключените със закон. Това обективно нарушаване или застрашаване на субективно право или законен интерес на гражданин е материалноправното основание за включването му в кръга на съдебнообжалваемите актове. Същевременно това материалноправно основание легитимира процесуалноправния интерес от съдебно обжалване. Разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от КРБ обхваща всички административни актове без оглед на техния характер или квалификация като нормативен, индивидуален или общ.

По съществото на жалбата, като съгласно разпоредбата на чл.168, ал.1 АПК провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът взе предвид следното:

Съгласно чл.48, ал.4 от Правилника за прилагане на Закона за публичните предприятия (ППЗПП), резултатите от конкурса и номинираните кандидати се предоставят на компетентния орган на публичното предприятие за вземане на решение. Решението, с което не се избира класираният на първо място кандидат, следва да бъде мотивирано. В случая, обаче, административното производство не е завършило с акт по чл. 48, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за публичните предприятия (ППЗПП), а е приключило с оспореното решение за прекратяване на конкурсната процедура, т. е. административно производство по реда на Глава Пета от ППЗПП не се е развило до край, тъй като с издаденото от министъра на вътрешните работи решение е прекратен обявен конкурс за избор на управител на „БМВ“ЕООД.

Разпоредбата на чл. 49, ал.1 ППЗПП предвижда, че ако според извършения подбор или при крайното класиране на кандидатите комисията за номиниране прецени, че нито един кандидат не отговаря на изискванията, определени за длъжността, взема решение относно прекратяването на процедурата за оценка на кандидатите и информира компетентния орган; като съгласно ал.2, в случаите по ал. 1 органът, упражняващ правата на държавата, започва нова процедура за номиниране. Т.е. по аргумент на противното, ако един кандидат отговаря на изискванията, процедурата не се прекратява.

Чл. 50, ал.1 от ППЗПП, предоставя правомощие на компетентния орган да отхвърли всички кандидати, класирани от комисията за номиниране, като посочи съответните мотиви за това, и да започне нова процедура за номиниране.

Законът за публичните предприятия и ППЗПП, обаче, не предвиждат като основание за прекратяване на процедурата наличието на единствен кандидат в нея. Принципа на свободна и лоялна конкуренция по чл.37, ал.5 от ППЗПП, на който се позовава в мотивите си ответника, се гарантира чрез залагането на обективни и недискриминационни критерии за допускане до участие в процедурата и оценка на кандидатите, чрез надлежно разгласяване на процедурата и предвиждането на адекватни срокове за участие в нея. При спазване на тези критерии /а липсват твърдения за обратното/, участието на единствен кандидат в нея не е основание за прекратяването на конкурсната процедура. Следва да бъде отбелязано и, че в случая по отношение на кандидата конкурсната процедура не се е развила докрай, тъй като комисия не е провела последния етап - интервю със същия и не е дала оценка, че той не отговаря на изискванията, определени за длъжността, което би било основание за прекратяване на конкурса по чл.49, ал.1 ППЗПП.

С оглед изложеното, съдът като приема, че изложеното от административния орган основание за прекратяването на конкурсната процедура – участието на единствен кандидат в нея,

не е законово основание за постановяването на този резултат, намира, че оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на спора, на жалбоподателя ще следва да се присъдят направените от него по делото и доказани разноси – по 30лв. за държавна такса по адм.д.№11593/2024г. и по адм.д. №4744/2025г. по описа на ВАС.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №8121з-1044 от 25.07.2024г. на министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Ф. А. В., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноси в размер на 60 /шестдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: